

Raecx schreef nu aan den directeur van Curaçao Jan Noach du Fay, dat Lindesay uitvluchten zocht om 's Comp. effecten over te maken en alom aan Franschen en andere natiën crediet had gegeven en dat hij daarom zijn hulp vroeg bij de afwikkeling dezer zaken. Maar Du Fay antwoordde aanstonds, dat op Curaçao van eenige fraude, door Lindesay of Spieringh gepleegd, niets gebleken was ¹⁾).

§ 28. Begin October was Isnard inderdaad nog niet terug. En toen bleek er ook van eene samenzwering tegen de dienaren der Compagnie. Frederik Ghijsen, de waagmeester, had een juffrouw ontmoet, die hem van eene zwarte, floersche das met drie zwarte strikjes in den nek had voorzien als teeken van conspiratie tegen de nieuwe regeering. De families Lindesay en Doncker droegen het teeken allen, tot een 15 personen toe, en heetten daarom de Zwarte dassen. Ds. Kowan en vrouw behoorden ook tot de „conspirateurs sans frateur”, en zijne stoutheid ging zóó ver, dat hij in de kerk bad „voor een persoon die in verdrukking en vervolging zat”. Toen Raecx het een en ander vernam, liet hij de wachten verdubbelen en achtte dat er toen grond genoeg was den Raad te verzoeken, Lindesay en Spieringh op artikelen te hooren. Doch dezen voerden aan, dat dit hun eigen zaak was en zij niet konden gedwongen worden tegen zich zelven de getuigen. Zij verwezen naar Simon van Leeuwen. Hiertegen nam de fiscaal van Schagen mondeling pleidooi, dat partijen mandatarissen der Comp. geweest waren en dat in de procedure tegen hen alom crimen stellionatus doorstraalde. Hierop waren de twee gedaagden in het fort opgesloten, totdat zij op de vragen zouden geantwoord hebben ²⁾).

De goederen van den voortvluchtigen Isnard werden volgens

¹⁾ Raecx aan Du Fay 19 Juli 1728, port. no. 1 fol. 670, 671v. Du Fay aan Raecx 30 Juli 1728 *aldaar* fol. 693.

²⁾ Raecx aan X 9 Oct. 1728, port. no. 1 fol. 687^r—690^r. Getuigenis van kapitein Eymert Aldertsz. Wijngaard e.a. d.d. 7 Sept. 1728, port. no. 1 fol. 708. Simon van Leeuwen zegt in zijn *Rooms-Hollands Regt* (ik gebruik den tienden druk Amst. 1732) 5de Boek, 20ste deel, tit 17, blz. 613: „mogen ook geen getuigenis geven . . . in saken die haar selfs aangaen”. En in zijn *Manier van procedeeeren*, Amst. 1677² blz. 33: „omdat niemand in sijn eygen saken tot sijn belastinge behoeft te getuigen”. De fiscaal daarentegen beriep zich op dezelfde *Manier* art. 30 blz. 314: „Verbiedende de slakinge (uit de gevangenis) te doen, ten zij de gevangenen eerst geantwoord hebben op de interrogatoriën van den officier”. En op art. 52 blz. 337: „Indien de gedaagde verschijnt sal ook promptelijken ende voor alle saken van officie wege gehoort en ondervraagt worden . . . ende dat gedaan sal geordineert wesen of hij in vangenisse geleyd of geslaakt sal worden op cautie en borgtogt”. Crimen stellionatus, een naamlooze, listige misdaad b.v. het verpanden van het reeds verpande, *Pandect*. XLVII tit. 20 met het opschrift *Stellionatus*. *Stellio* is een hagedis, met sterachtige plekken op den rug, die listig en vol streken heet.